

Bůh vykoupil svůj lid!

Hošťálková 25. 12. 2017

Písně: 297, pěvecký sbor, 293, 682, 304

Čtení z Písma: 2.Kor. 1, 15 - 22; ev. Lukáše 1, 67 - 79

Text kázání: 2.ep. Korintským 1, 18 - 22

Milí bratři a sestry,

kdo by to neznal, a kdo z nás to již nezakusil? Očekáváme návštěvu, která se dopředu ohlásila. Přichystali jsme se na ni, všechno je připraveno, ale - čekáme marně. Hosté nepřichází. Jsme zklamáni. Sedíme a přemýšlíme. Kde nastal problém? Onemocněl snad někdo nebo se odehrálo něco vážnějšího? Nebo naši ohlášení hosté na termín své návštěvy docela prostě zapomněli? Nevzali svůj slib vážně? Znamená u nich ještě vůbec něco slib? „Ano“ má přece znamenat „Ano“ a „Ne“ znamená „Ne“!

O kolik lehčí, příjemnější a méně obtížný by byl náš společný život, kdybychom byli všichni spolehliví. Ale jak často se stává, že nám někdo poví „ano, ano“, ale uvnitř si myslí: „*Tak s tím tedy nepočítej.*“ Nebo na druhé straně: jak často a rychle se také my necháme ovlivnit a porušíme své dané slovo!

Právě toto křesťané v Korintu předhodili apoštolu Pavlovi: Chtěl jsi nás navštívit při cestě z Efezu. Ale nyní jsi své plány změnil a jednoduše jsi odcestoval na sever. Jsme pořádně zklamáni. Pochybujeme o tvé spolehlivosti!

Jak se má Pavel hájit? Jak má toto podezření vyvracet? Nejde přece jen o jeho vlastní osobu. Jde také o spolehlivost jeho poselství. Korintští mu to ztěžují. Dříve žili ve velmi dobrém vzájemném vztahu, nyní je mnohým rušen. Rád by je získal zpět, ne pro sebe, ale pro svého Pána. Ježíš Kristus jej přece pověřil svým evangeliem a vyslal. Je to On, kdo plánuje a rozhoduje za něj. Ve všech věcech a úkolech se Pavel pokládá za služebníka, ano, otroka Ježíše Krista.

Apoštol Korintským nejdříve připomíná své kázání při jedné z misijních cest: „*Tehdy jsme vám - spolu se Silvánem a Timoteem - netlumočili žádné neurčité nebo mlhavé, domněnky. Zvěstovali jsme vám, že Ježíš Kristus je pravým Božím Synem. Předali jsme vám jednoznačné a naprosto spolehlivé poselství.*“ V proudu slov, které Pavel vypoví na svou obranu, se dostane ke zcela základním výpovědím víry. Můžeme je dnes na 1.vánoční svátek opsat také známými slovy ze Zachariášova chvalo zpěvu:

„Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid.“ V tomto Zachariášově zvolání můžeme zaslechnout:

- 1. Bůh dostal svému slovu, svému zaslíbení.**
- 2. Bůh stojí na naší straně.**
- 3. Bůh nás upevňuje, abychom mohli pevně stát.**

1. Bůh dostal svému slovu. - „*Navštívil nás!*“ V Ježíši Kristu je zde. Nechává sice někdy člověka dlouho čekat, ale nikdy marně. Přišel na tento svět do středu našeho času, narodil se v betlémském chlévě a ležel v jeslích na seně a slámě. Ve

starozákonním čase dal Bůh svému lidu mnohá zaslíbení. Nyní je zde nová smlouva, nastal čas naplnění - poznáváme: Bůh je spolehlivý. Dodrží, co slíbil.

Naplnil slib, který uložil vyhlášovat prorokům: „**A ty Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli**“, volal prorok Micheáš (5,1). Jiný prorok - Izaiáš (11,1) vyhlášoval: „**Vzejde proutek z pařezu Izai a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine Duch Hospodinův.**“ Nebo jinde (9,6): „**Neboť se nám narodilo dítě, je nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda.**“ A starozákonní prorok Zachariáš volá (9,9): „**Rozjásěj se, sijónská dcero! Hle přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a spásu nesoucí.**“

Bůh dostal svému slovu. Co slíbil, to dodržel. Ježíš Kristus je tím „Ano“ na všechna Boží zaslíbení. U Boha není žádné „Ano“, za kterým by skrytě vězelo „Ne“. U Boha není žádné „Ano“, které by se postupem času proměnilo v „Ne“. U Boha také není žádný nejasný a neprůhledný střed - zároveň „Ano“ i „Ne“. U něj existuje jen jednoznačné a spolehlivé „Ano“. A křesťanské společenství to může jen potvrdit, říci k tomu své jasné „Amen“. „Ano, tak tomu opravdu je!“ A - „tak se staň!“ **„Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid.“** *Bůh dostal svému slovu.*

2. Od této chvíle má to všechno mnoho co dělat s námi. Žádný nemůže říct: „*Mě se to netýká!*“ Boží zaslíbení jsou jeho zaslíbeními pro nás. Ježíš Kristus není jen tím „Ano“ na všechna Boží zaslíbení - je zároveň Božím „Ano“ pro nás. *Bůh dostal svému slovu*, a **stojí na naší straně. „Narodilo se NÁM dítě!“** Prorok Izaiáš ono „**NÁM**“ ještě upřesní v 53. kapitole: „**Byly to naše nemoci, jež nesl, vzal na sebe naše bolesti.**“ A u proroka Joele (2,28) čteme: „**Stane se v posledních dnech, že vyleji svého Ducha na každé tělo.**“

Ježíšovy jesle a kříž jsou zaměřeny na nás. Velikonoce a svatodušní svátky se nás bezprostředně týkají. Bez nich bychom nebyli společenstvím Ježíše Krista. Bez nich by nebyl žádný křesťanský svátek a žádný život s Pánem. Všechny plány a cesty Boží s námi jsou k našemu dobru. Na Ježíši Kristu poznáváme Boží „Ano“ vůči nám. Nejsme nijak vzácní ani významní. Toto Boží „Ano“ jsme si nijak nezasloužili. Jsme ledabylí a proměnliví. Bůh však zůstává naproti tomu věrný a spolehlivý. *Stojí na svém slově, a stojí na naší straně.* Také na to můžeme povědět své radostné a vděčné: „Amen!“ „Ano, tak tomu opravdu je!“ **„Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid.“**

3. V tomto Zachariášově zvolání slyšíme ještě třetí zaslíbení. *Bůh dostal svému slovu. Bůh stojí na naší straně. A Bůh nás upevňuje, abychom mohli pevně stát.* Pavel se to pokouší objasnit čtyřmi různými obraty. „*On nás upevnil (postavil na pevný základ)*“, „*posvětil (pomazal) nás*“, „*vtiskl nám svou pečeť*“ a „*dal nám svého Ducha jako závdavek toho, co nám připravil*“. Ten věrný a spolehlivý Bůh k nám není jen obrácen ve své dobrotě. Pevně nás k sobě váže. Vtahuje nás dovnitř do oblasti nového života, nového bytí. Upevňuje naši víru. Posiluje naši věrnost. Z jeho strany nebude tento vztah nikdy přerušen. Od našeho přiznání se ke Kristu a křtu stojíme v pevném a stabilním svazku s Bohem a Ježíšem Kristem, který jím je nepřetržitě a stále nově posilován a upevňován. On osobně volá každého jednotlivého křesťana, pověřuje jej a vyzbrojuje, podobně jako to dělal v době Starého zákona. On nám vtiskl svou pečeť. Jsme poznamenaní. Jsme jeho vlastnictvím. Již nyní máme Ducha svatého. Jednotlivá zaslíbení Boží ještě svého naplnění nedošla. Mnohá se naplnila jen zčásti. Ale Ježíš Kristus dovede všechno ke svému naplnění a cíli.

Jako byl až doposud tím „Ano“ na mnohá Boží zaslíbení, tak se v něm uskuteční i ten zbytek. Záruku jeho věrnosti a spolehlivosti již máme v rukou. První částka nám již byla vyplacena. Na našich cestách nás doprovází Boží Duch. Úplná svatost ještě chybí. Na to dokonalé v plné důvěře čekáme.

„Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid.“ *Bůh dostal svému slovu. Bůh stojí na naší straně. Bůh nás upevňuje, abychom mohli pevně stát.*

Co tím chtěl Pavel Korintským povědět? Připomíná jim, komu patří, kdo ho vyzbrojuje a naplňuje, kdo má právo jím disponovat. Pavel nezměnil cestovní plány ze své vlastní svévole, nebo z rozmaru. Je unášen Božím Duchem, a ten mu ukazuje, aby jel jinam, ne do Korintu. Mezi korintskými křesťany byl příliš velký nepořádek. Kdyby tam Pavel přijel, musel by se před ně postavit s hrozivě zvednutým prstem. Musel by kárat a odsoudit zlořády. Píše: *„Nerad bych si hrál na pána a soudce. Raději jsem pomocníkem k radosti. Proto vám nechám čas na to, abyste sami dali věci do pořádku. Později k vám opět zavítám.“*

Cítíme z toho srdečné a upřímné „Ano“ poselství Ježíše Krista k jejich ohroženému společenství. Ve svém „Ano“, kterým je Ježíš Kristus sám, se Bůh obrací také k nám a na nás. Takový je náš Bůh! A takoví smíme a máme být my - věrní a spolehliví ve všech věcech - velkých i malých. Tedy: **„Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid.“**

Amen.